

ment de l'ONU arribava després d'un altre de l'organització internacional Green Destinations, que catalogava Torroella, l'Estartit i les illes Medes com una de les deu destinacions més sostenibles del món. A aquests guardons també s'hi afegeix la concessió de la Carta Europea de Turisme Sostenible (CETS) al Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter, i l'acreditació de vint-i-vuit empreses vinculades a activitats turístiques dins l'àmbit del Parc Natural, entre altres distincions anteriors. Notícies com aquesta, en un marc general d'amenaça de nous projectes urbanístics a la Costa Brava, aporten un punt de confiança pel que fa a la preservació del medi, malgrat que les entitats conservacionistes ho tenen clar: no es pot baixar la guàrdia.

LA GARROTXA

Text > JOAN SALA

L'Espai Cràter i la pujada de l'IBI d'Olot | L'Ajuntament ha aprovat la creació d'un museu i espai de divulgació sobre vulcanisme que es construirà al solar situat entre la plaça de braus i el cementiri, just al peu del volcà Montsacopa. Serà subterrani per facilitar l'ús de l'energia geotèrmica i, per tant, quasi invisible des de l'exterior. El projecte suposa fer una gran esquadra lineal que travessarà una part del volcà Puig del Roser; així, els visitants veuran l'interior d'un volcà natural. Tindrà una superfície de prop de 1.400 metres quadrats, repartits en un vestíbul, un espai expositiu, una aula taller, un auditori amb un centenar de places i altres serveis. A la superfície s'hi condicionarà un parc d'uns 4.000 metres quadrats amb arbres i elements relacionats amb el vulcanisme. És una obra de l'equip d'arquitectes Baena Casamor, i la seva construcció ha d'estar enllestida, en un 70 %, el 2020, segons les clàusules de la subvenció de la UE, i a mitjans del 2021 s'ha d'inaugurar. Costarà al voltant de 4,4 milions d'euros, la meitat dels quals els pagarà la UE, i la resta aniran a càrrec de la Diputació, un pla del Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER), la Generalitat i l'Ajuntament. Ha estat un projecte que ha suscitat molta polèmica i només ha pogut tirar endavant amb la majoria de regidors de JxCat a l'Ajuntament, que han estat els únics

>> Imatge virtual del projecte Espai Cràter, desenvolupat per l'equip d'arquitectes Baena Casamor. (Font: ESTUDI BAENA CASAMOR)

que hi han donat suport, tot i l'esbrancada del públic al ple municipal. El ple, en què es volia pujar un 14 % l'IBI i un 14,77 % les escombraries, es va haver de suspendre per l'escriadassa del públic que omplia totalment el saló de sessions i els passadissos, amb crits de rebuig i demandes de dimissió de l'alcalde. Uns dies després, es va fer un nou ple i es va aprovar una puja de 10 punts menys, és a dir, del 4 %, i el 4,77 %, amb els vots contraris de tota l'oposició, i una nova esbrancada del públic que omplia per segona vegada el saló de sessions. Semblaria que la puja és, en bona part, per pagar el projecte de l'Espai Cràter, que segons ERC i la CUP «ningú ha demanat perquè és totalment innecessari».

Liberisliber a Besalú | El festival d'edicions independents s'ha ben consolidat en aquesta població. En la desena edició hi van concórrer seixanta-cinc editorials independents d'arreu de l'Estat espanyol, trenta-sis de les quals publiquen en català. S'han deixat fora una trentena d'editorials per impossibilitat d'enquibir-les en l'espai de les dues places que hi ha al centre de Besalú. Un altre al·licient va ser el Simposi d'Educació i Edició, amb l'objectiu d'ajudar els ensenyants a ampliar el fons de les biblioteques dels centres escolars. Una programació acurada d'activitats, amb la presència d'una cinquantena d'autors, va completar la fira.

Noves donacions a l'Arxiu | En el número anterior parlàvem de donacions de fons documentals a l'Arxiu Comarcal de la Garrotxa. Ara en podem anunciar unes altres, en aquest cas d'imatges: les del fotògraf Ramon Teixidor Arderiu (Olot, 1917-1994) i les de l'editorial Efadós. Teixidor va ser un aficionat a la fotografia que va esdevenir un membre destacat de l'Agrupació fotogràfica del Centre Catòlic. La donació inclou 3.061 imatges sobre Olot i la comarca. L'editorial Efadós ha

editat el segon volum de *l'Abans Olot*, i ha recollit un total de 6.104 imatges des de 1960 fins a 1990, ara dipositades a l'Arxiu, juntament amb el testimoni oral de persones que van viure l'època. És una gran notícia poder constatar que augmenten els fons arxivístics gràcies a la generositat de molts particulars i institucions.

Dos mil números | Quan surti aquesta revista ja farà unes quantes setmanes que s'han fet diversos actes per celebrar els dos mil números del setmanari *La Comarca d'Olot*. Un nombre ben considerable i no fàcil d'assolir en la premsa comarcal, d'una revista que apareix un cop cada set dies. En les seves pàgines es recull una bona part de la història gràfica i escrita dels darrers quaranta anys de la zona.

EL GIRONÈS

Text i foto > DANI VIVERN

Aniversaris: el mercat i el GEIEG
Escrivint aquesta crònica en els primers dies de veritable tardor, i constatant el pols ciutadà en hipertensió per una sentència que es veia a venir i per tants entrebancs de tota mena que ofereix el present, és fàcil caure en el to pessimista i misantròpic que em caracteritza sovint. Però no ho faré, per esperit de contradicció. I perquè l'actualitat (per grisa que pugui semblar) arrossega també fites encomiables. Per exemple, Girona ha celebrat els 75 anys del mercat municipal (el del Lleó, per entendre'ns), i això és senyal de dinamisme, de prova evident que la ciutat sempre ha anat per feina, i que sap valorar-ne els fruits. I, a més, s'ha celebrat el centenari del GEIEG. A principi d'octubre se'n va inaugurar l'exposició a la Casa de Cultura, que encapçalava d'altres activitats commemoratives, entre les quals l'edició d'un llibre redactat per la comissària de la mostra, Rosa M. Gil, i per l'excalcalde i historiador Joaquim Nadal. És una efemèride realment important, perquè el Grup no solament ha fomentat l'esport al llarg de tot un segle, sinó que també ha estat generador de cultura i de maneres de fer país. I això ha implicat milers de gironins i gironines, juntament amb gent de fora, procedents de molts camps professionals, culturals i espor-

tius, i ha contribuït notòriament a posar el nom de la ciutat al mapa. No és estrany, doncs, que Girona aculli, com ho ha fet recentment, actes com el XI Congrés Internacional de Judo, en què va intervenir el campió mundial 2018, el georgià Nikoloz Sherazadishvili.

>> Jugadores de rugbi del GEIEG en una de les fotografies de l'exposició que es va poder visitar durant un mes i mig a la Casa de Cultura de Girona.

Llibres, història, teatre | Les activitats culturals continuen amb força, i amb formats innovadors: els Premis Literaris de Girona, el setembre de l'any passat, van fer coincidir el lliurament dels guardons amb l'aparició dels llibres premiats a les llibreries. Carme Ferrer, presidenta del Gremi de Llibreters de Girona, va valorar-ho molt positivament. Segons ella, el canvi «permet que autors i lectors puguin compartir impressions ja a la gala mateixa», i que no calgui esperar mesos per adquirir les obres premiades.

El FITAG (Festival Internacional de Teatre Amateur de Girona) avança amb bona salut cap a la vintena edició, l'any vinent, mentre que el Museu d'Història dels Jueus ha ofert la mostra «Parallel Traces», de format audiovisual, sobre el patrimoni jueu, inclosa en un projecte europeu dins del programa «Creative Europe 2018-2020».

Hi participen artistes de totes les ciutats implicades en el projecte: Girona, Breslau, Belgrad, Sighetu Marmatiei i Tbilissi.

Algú ho havia de dir | Està bé. Reconec que no em puc estar d'esmentar alguns fets sobre els quals espero que els lectors admetin (almenys una mica) l'absurditat que els atorgo. Perquè és absurd que entre l'estació d'autobusos i les andanes del TAV hagin quedat sense poder-se usar dues immenses plantes en principi destinades a mil places d'aparcament. Sembla que cap empresa s'hi vol embolicar, vist l'alt cost de fer les rampes d'accés que (agafin-se!) falta fer-hi. També és absurd l'afer al voltant dels terrenys privats que fins ara s'havien utilitzat *gratia et amore* com a aparcaments per a l'Auditori, a la Devesa. Sumem-hi la kafkiana decisió de rehabilitar la Casa Pastors com a museu sense haver tingut en compte el ric contingut arqueològic del subsol, com ja es veia a venir després de diverses excavacions, el 1970, el 2003... El pressupost, naturalment, pujarà de forma notòria. I rematem-ho amb les despeses i enrenou arran del nou sistema informàtic de gestió tributària de l'Ajuntament, que ara no permet entrar-hi 8.000 expedients de constrenyiment i que s'hauran de resoldre a mà. Diuen que caldrà fer un curset al personal, i que costarà més de 100.000 euros. Per a quan, els cursos per als responsables?

EL PLA DE L'ESTANY

Text > XAVI XARGAY

Puc escriure la crònica més trista aquesta nit | Puc escriure la crònica més trista aquest mes, però no tinc ganes d'escriure-la.

No tinc ganes de parlar dels museus banyolins, que s'han adherit a les Jornades Europees de Patrimoni, que es duen a terme a Catalunya des de 1991, amb l'obertura gratuïta un cap de setmana per oferir les seves exposicions temporals i permanents, i amb les xerrades de Guerau Palmada i Àngel Vergés sobre el Drac de Banyoles en la tradició i les festes.

No tinc ganes de parlar de l'inici de les activitats del centenari del naixement del pintor Joan de Palau, amb la presentació del llibre *Joan de Palau, en dotze pinzellades*, escrit per Joan Anton Abellán; ni de la mostra que se'n podrà veure fins al 5 de gener al Museu Arqueològic, amb dibuixos, caricatures, cartells, retrats, esbossos dels decorats de *La Passió*, la majoria inèdits, que ofereixen una perspectiva diferent de la més popular del pintor banyolí com a retratista de Banyoles i el seu entorn; ni de les visites al Taller, on hi ha una escola de pintura iniciada el 1979 pel mateix pintor.

No tinc ganes de parlar de l'onzè premi Banyolí de l'Any, atorgat a Oriol Cardona (quart esportista en els darrers sis anys), ni dels reconeguts Josep Ponsatí, Fundació Estany i Fleca Can Padrés.

No tinc ganes de parlar dels actes suspesos els dos primers dies de Festa Major, ni de l'homenatge que les barraques varen dedicar a Joel Vinyes, mort mesos abans, ni de la suspensió de les activitats de les Gàrgoles de Foc i els Esperxats, ni del timbal més gran de Catalunya.

No tinc ganes de parlar del pregó solidari i brillant de Clàudia Cedó, amb la participació del Cor Kumbalawé, ni de la potència creativa de la dramaturgia local.

Puc escriure la crònica més trista aquest mes, però no en tinc ganes, perquè no els tenim entre nosaltres i perquè, en aquest cas, l'oblit no és llarg ni el patiment curt.

"Puc escriure la crònica més trista aquesta nit"